

af de paagældende Firmaer, enten i Henhold til en Bestemmelse i Vedtægten eller frivilligt, henlægger de efter forsikringsmæssig Beregning fornødne Midler, medens andre udreder Pensionerne af Driften uden saadan Henlæggelse. I de fleste Tilfælde er det dog i Vedtægten bestemt, at Firmaet aarligt skal yde et vist Beløb, som Regel samme Procent af de samlede faste Gager som den Funktionærene yder, men hyppigt er Procenten fastsat en Del højere, lige op til 10 pCt. — I nogle Tilfælde dannes Pensionsfonden ved Henlæggelse af en vis Procent af de Beløb, der udgør Funktionærernes Tantième. — Endelig forekommer det ikke sjældent, at en Del af Fonden er tilvejebragt ved særlige Dotationer fra Firmaets Side.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om *Sikkerheden* for, at Funktionærene nu ogsaa virkelig kan faa den Pension, som Vedtægterne tilsiger dem, frembyder de omhandlede Ordninger meget store Forskelligheder.

I denne Henseende er der en Række Forhold, som er af afgørende Betydning: Midlernes betryggende Anbringelse, Midlernes Tilstrækkelighed, Ordningen af Pensionskassens Bestyrelse og Adgangen til at faa Berettigelsen til Pension afgjort ved Domstolene eller paa anden betryggende Maade, samt endelig Fremgangsmaaden ved Firmaets (Pensionsordningens) Ophævelse eller ved den enkelte Funktionærs Udtræden af Firmaets Tjeneste. Herom bemærkes følgende:

a. Midlernes Anbringelse. I en Del af de undersøgte Tilfælde siges det, at Pensionskassen er en »selvstændig Institution«, der skal være uafhængig af det paagældende Firmas økonomiske Forhold og Kreditorer; i disse Tilfælde er det endvidere som Regel bestemt, at Midlerne skal anbringes som umyndiges Midler eller i sikre Værdipapirer, men det forekommer dog ogsaa, at det tillades, at en Del af Midlerne anbringes i vedkommende Firma, og dette sker da mod Firmaets Forskrivning til Pensionskassen; en af de allerstørste af disse Pensionskasser har saaledes Halvdelen af sin Formue indestaaende hos Firmaet. Der kan nu næppe være Tvivl om, at Pensionskassens Fordring paa Firmaet i et saadant Tilfælde ikke skal vige for Firmaets Kreditorer, men Kravet maa paa den anden Side konkurrere med disse og nyder ingen Fortrinsret. At Pensionskassens øvrige Formue, der er anbragt som umyndiges Midler eller paa anden lignende Maade, maa være uafhængig af Firmaets Forhold, maa derimod betragtes som givet. — Selv hvor det ikke udtrykkeligt siges, at Pensionskassen er en selvstændig Institution, er der ikke destomindre ofte truffet saadanne Bestemmelser om Midlernes betryggende og særskilte Anbringelse, at Kassens Selvstændighed og Uafhængighed af Firmaet næppe kan betvivles, men det forekommer ikke helt sjældent, at Midlerne anbringes i Driften, saaledes at Kassens Krav maa konkurrere med Firmaets Kreditorer og i nogle Tilfælde maaske endogsaa vige for disse.

b. Midlernes Tilstrækkelighed. Selvom Midlernes Tilstedeværelse er betrygget, vil deres Tilstrækkelighed være af afgørende Betydning for Ydelsen af de tilsagte Pensioner. I saa Henseende er der imidlertid i mange Vedtægter truffet Bestemmelse om, at Midlernes Tilstrækkelighed med visse Mellemrum — oftest hvert 5. Aar — skal undersøges af en *Forsikringstekniker*. Viser det sig, at Midlerne er utilstrækkelige, vil det ifølge nogle Vedtægter have til Følge, at Firmaets Bidrag maa forhøjes (derimod forekommer det ikke, at Funktionærernes Bidrag skal forhøjes, men Bestemmelse herom vil naturligvis kunne tages ved en Vedtægtsforandring), medens det i andre Vedtægter bestemmes, at Pensionerne — saavel de aktuelle som de eventuelle — i saa Fald skal reduceres; omvendt vil Pensionerne kunne forhøjes (Aldersgrænsen nedsættes), hvis Midlerne er for rigelige. — I mange Virksomheder finder der imidlertid ikke en saadan periodisk Undersøgelse af Pensionsfondens Tilstrækkelighed Sted, men en Bestemmelse herom er anset for unødvendig, idet det er bestemt, at *Firmaet garanterer Pensionerne* og til-